

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **P. L.**

oskarżonego z art. 266 § 1 k.k. i art. 23 ust. 1 ustawy

z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji w zw. z art. 11 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 kwietnia 2023 r.,

skargi obrońcy oskarżonego

na wyrok Sądu Okręgowego w Tarnowie z dnia 9 listopada 2022 r., sygn. akt II Ka 88/22, uchylający wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowie z dnia 3 listopada 2021 r., sygn. akt II K 43/21 wobec tego oskarżonego i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania temu Sądowi,

na podstawie art. 539f k.p.k. w zw. z art. 531 § 3 k.p.k.

i art. 518 k.p.k. w zw. z art. 432 k.p.k. i art.

postanowił:

1. pozostawić skargę bez rozpoznania;
2. zwrócić uiszczonej opłatę od skargi

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Tarnowie – po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego i obrońcy, wyrokiem z dnia 9 listopada 2022 r., sygn. akt II Ka 88/22 uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Tarnowie do ponownego rozpoznania.

Skargę od tego wyroku - na podstawie art. 539a § 1 i 2 k.p.k. – wywiódł obrońca oskarżonego, zarzucając naruszenie art. 437 § 1 k.p.k., mające istotny wpływ na treść wyroku, poprzez co najmniej przedwczesne uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, w sytuacji, gdy rozstrzygnięcie takie dopuszczalne jest dopiero „po rozpoznaniu środka odwoławczego”, a w realiach niniejszej sprawy Sąd odwoławczy w sposób lakoniczny odniósł się od poniesionego przez obronę zarzutu naruszenia przepisów postępowania i w żaden sposób nie ustosunkował się do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, co prowadzi do wniosku, że nie doszło do należytego rozpoznania apelacji obrońcy oskarżonego.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Tarnowie do ponownego rozpoznania.

Pismem z dnia 26 kwietnia 2023 r. obrońca cofnął złożoną skargę, dołączając jednocześnie oświadczenie oskarżonego z dnia 25 kwietnia 2023 r. o woli jej cofnięcia.

Wobec niestwierdzenia bezwzględnych powodów uchylenia orzeczenia, wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., a w związku z tym skutecznym cofnięciem skargi, zgodnie z art. 432 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. i art. 539f k.p.k. w zw. z art. 531 § 3 k.p.k., środek zaskarżenia wniesiony przez obrońcę skazanego należało pozostawić bez rozpoznania.

Wobec treści art. 527 § 4 k.p.k. w zw. z art. 539f k.p.k. należało orzec o zwrocie uiszczonej opłaty od skargi.